

AT THE HEART OF THE DIVINE LITURGY LIES THE GREAT MYSTERY OF THE HOLY EUCHARIST (5)

در قلب لیتورگی الهی، راز بزرگ ایوکریست مقدس نهفته است

(31.10.2021)

در موعظه قبلی به این واقعیت گواهی دادیم که مؤمن با شریک شدن در بدن و خون مقدس خداوند در راز ایوکریست (عشای ربانی) با بدن رستاخیز کرده مسیح متحد می شود. از طریق این واقعه سخن خداوند تحقق می یابد: "هر که بدن مرا می خورد و خون مرا می نوشد، در من ساکن است و من در او." (یوحنا 6: 56) برای درک کامل ابعاد سودمند گسترده راز بزرگ ایوکریست، لازم است به سؤال زیر پاسخ دهیم:
چرا به آن راز ایوکریست می گویند؟

به گفته انجیل نگاران مقدس، عیسی در هنگام شام آخر، نان را گرفت و به دنبال دعای شکرگزاری، آن را تکه تکه کرد و به شاگردانش داد و گفت: «بگیرید و بخورید؛ این است بدن من.» آن گاه جام را گرفت و پس از خواندن دعای شکرگزاری به آنها داد و گفت: «همه شما از این بنوشید. این است خون من در عهد [جدید] که برای بسیاری به جهت آمرزش گناهان ریخته می شود.» (متی 26: 26-27) ما همان کلمات را می شنویم که توسط کاهن در هر مراسم لیتورگی الهی تکرار می شود. با توجه به اینکه قبل از شام آخر، دعای شکرگزاری توسط عیسی انجام شده است، هنگامی که دعای بزرگ «آنافورا» یا «دعای ایوکریستی» آغاز می شود، همین کار توسط کاهن برگزار کننده انجام می شود. به همین دلیل آن را "راز ایوکریست الهی" می نامند، که در یونانی به معنای واقعی کلمه "شکرگزاری الهی" است.

با این حال، این تنها دلیل نیست. کل راز ایوکریست الهی راهی برای شکرگزاری از خداست. هر فرد مؤمن و همچنین کل کلیسا، به خاطر چیزهای کین بیشماری - اعم از شناخته شده و ناشناخته - که او به ما ارزانی داشته و همچنان به ما عطا می کند، هدایای سپاسگزاری را به خدای انسان دوست تقدیم می کند. این امر، از جمله در دعای پیشکش، که کاهن پس از ورود بزرگ، هنگامی که هدایای مقدس، یعنی نان روی دیسکوس مقدس و شراب در جام مقدس، به محراب مقدس آورده می شود، دعا می کند، مورد تأکید قرار می گیرد. کاهن اعلام می کند: «خداوندا، خدای قادر متعال... ما را قادر گردان تا هدایا و قربانی های روحانی را به تو تقدیم کنیم... ما را لایق دان... تا روح نیک فیض تو بر ما و بر این هدایای ارائه شده و بر همه قوم تو قرار گیرد.»

لحظه «قربانی ایوکریستی» از هدایای مقدس نزدیک می شود، هنگامی که کاهن در حالی که دیسکوس مقدس را با نان و جام مقدس را با شراب بلند می کند، با صدای بلند اعلام می کند: "این هدایا را از هدایای خودت، در همه و برای همه، به تو تقدیم می کنیم." یعنی: خداوندا، ما می خواهیم این هدایای سپاسگزاری را به خاطر چیزهای نیک بی نهایتی که به ما بخشیده ای و همچنان به ما می دهی، تقدیم کنیم، زیرا ما از خود چیزی نداریم. به همین دلیل است که نان و

شراب را که آفریده تو هستند انتخاب کرده ایم تا به عنوان هدیه شکرگزاری برای تو آورده شوند. ما آنها را برای هر کاری که از آغاز خلقت تا به امروز و در هر مکان از فرمانروایی خود برای ما انجام داده ای، عرضه می داریم.

در این مرحله راز ایوکرپیست الهی به اوج خود می رسد! کاهن از خدای پدر می خواهد که روح القدس را بر هدایای مقدس بفرستد تا راز را به انجام رساند: "این نان را بدن گرانبهای مسیح خود و آنچه در این جام است، خون گرانبهای مسیح خود بگردان." به راستی در همین لحظه معجزه ای رخ می دهد که برای ذهن انسان غیر قابل تصور است. با تبدیل نان به بدن خداوند و شراب به خون خداوند، قربانی کامل می شود. اکنون در محراب مقدس، مسیح مصلوب و برخاسته را داریم و همراه با دوازده شاگرد، در تالار آسمانی صهیون، در شام شرکت می کنیم. این شام سپاسگزاری و شکرگزاری به هیچ وجه با آن نخستین شام آخر در پنجشنبه مقدس تفاوتی ندارد. میز مقدس در محراب مقدس تبدیل به سفره قربانی شده است، تبدیل به جلجتا می شود. این چنین است، زیرا راز ایوکرپیست تصویری از قربانی در جلجتا است. در مراسم ایوکرپیست الهی، مانند جلجتا، مسیح قربانی می شود. پس از جلجتا به رستاخیز می رسم. ایوکرپیست، عید قیام بی وقف کلیسا است و ما را از شادی ملکوت آینده اطمینان می دهد.

بیاید کمی بیشتر در مورد مفهوم ایوکرپیست به عنوان یک قربانی صحبت کنیم.

قبل از هر چیز، این جنبه در سخن خداوند، هنگامی که راز را به شاگردان خود تحویل داد، مشهود است: «همه شما از این بنوشید. این است خون من در عهد جدید که برای بسیاری به جهت آمرزش گناهان ریخته می شود.» (متی 26: 27-28) خداوند در اینجا به وضوح از قربانی خون خود صحبت می کند که "برای بسیاری به جهت آمرزش گناهان ریخته می شود." این واقعاً تأثیرگذار است که خداوند، وقتی از قربانی خون خود صحبت می کند، هنوز مصلوب نشده است. با این حال او از کلمه "ریخته شده" در زمان حال استفاده می کند. او از زمان آینده استفاده نمی کند و مثلاً بگوید: این خون من است که «ریخته خواهد شد»، بلکه خون من است که «ریخته می شود»، معنی این چیست؟ پدران منور فگشت کلیسا موارد زیر را برای ما آشکار می کنند: خداوند فقط یک بار خون مقدس خود را بر جلجتا برای حیات و نجات جهان، برای همه کسانی که از زمان آدم زندگی کرده اند و تا بازگشت ثانوی زندگی خواهند کرد، ریخت. در مراسم لیتورگی الهی درک متداول از زمان، که به روزها و سال ها و قرن ها تقسیم می شود، نا مربوط می شود. همانطور که می دانیم برای خدا نه حال و نه گذشته و نه آینده ای وجود ندارد. همه چیز در پیشگاه او حضوری ابدی است. به همین ترتیب در زمان اجرای راز ایوکرپیست الهی "زمان نیایشی لیتورگی" اعمال می شود، که از طریق آن همه چیز به زمان حال تبدیل می گردد، به طوری که انسان ها در هر عصری این فرصت را دارند که با دوازده حواری در اورشلیم به راز نزدیک شوند و از آن بهره مند گردند.

ما - به خواست خدا - با این موضوع یکشنبه آینده ادامه خواهیم داد.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه